

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer: NL17.15

uitspraak van de enkelvoudige kamer van – 2 OKT. 2017

in de zaak tussen

geboren op 1991,

van Nigeriaanse nationaliteit,
eiser,
(gemachtigde: mr. I.N. Schalken),

en

de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 8 december 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiser van 17 maart 2015 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Tevens is daarbij aan eiser een inreisverbod opgelegd voor de duur van twee jaar.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Op 21 juli 2017 is de openbare behandeling van het beroep aangevangen. De verdere openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 september 2017. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. E. Izaks.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 8:1, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), dient de rechtbank het bestreden besluit - de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen - te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Eiseres heeft eerder, op 25 maart 2013, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 5 augustus 2013 is deze aanvraag afgewezen. Het hiertegen door eiser ingestelde beroep is bij uitspraak van deze

rechtbank, zittingsplaats Groningen, van 7 november 2014 (AWB 13/22427) ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 18 februari 2015 (zaaknummer 201409896/2/V1) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) deze uitspraak bevestigd.

3. In deze eerdere procedure zijn de verklaringen van eiser dat hij te vrezen heeft voor ontvoering en om te worden geofferd omdat hij albino is ongeloofwaardig geacht. Verder is niet gebleken dat eiser door discriminatie zodanig in zijn bestaansmogelijkheden wordt beperkt, dat het onmogelijk is om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren. Evenmin heeft eiser aannemelijk gemaakt dat de groep van albino's systematische wordt blootgesteld aan een praktijk van onmenselijke behandeling en derhalve zou moeten worden aangemerkt als kwetsbare minderheidsgroep.

4. Ter staving van onderhavige asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, naar voren gebracht dat hij homoseksueel is. Eiser heeft aangegeven reeds in zijn land van herkomst bewust te zijn geweest van zijn seksuele gerichtheid en een relatie te hebben gehad met

5. Verweerder heeft de volgende elementen in het asielrelaas van eiser als relevant gekwalificeerd:

- identiteit en nationaliteit; en
- homoseksuele geaardheid, problemen dan wel discriminatie in dit kader, relatie met , contact met homoseksuelen in Nederland, kennis van de Nederlandse situatie.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen als ongegrond op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Hieraan heeft verweerder het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verweerder acht het hiervoor onder 1 weergegeven element geloofwaardig. Het tweede element heeft verweerder ongeloofwaardig geacht. Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000 op grond van zijn verklaringen.

6. Hiermee kan eiser zich niet verenigen. Op hetgeen hij in dit verband heeft aangevoerd zal in het navolgende worden ingegaan.

7. De rechtbank overweegt als volgt.

8. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) heeft in het arrest van 2 december 2014 in de zaak A., B. en C. (C-148/13, C-149/13 en C-150/13, ECLI:EU:C:2014:2406) uiteengezet onder welke omstandigheden een onderzoek van de bevoegde nationale autoriteiten naar de feiten en omstandigheden betreffende de gestelde seksuele gerichtheid van een asielzoeker in strijd dient te worden geacht met artikel 4, derde lid, aanhef en onder c, van Richtlijn 2004/83/EG betreffende minimumnormen voor de erkenning en de status van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Richtlijn 2004/83).

De Afdeling heeft in haar uitspraak van 8 juli 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:2170) overwogen dat de door het Hof geformuleerde grenzen een algemeen kader scheppen waarbinnen

verweerder de beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid in een concreet geval mag verrichten. Teneinde de bestuursrechter in staat te stellen de zorgvuldigheid en motivering van besluiten, als bedoeld in de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb, te toetsen in het licht van deze grenzen, moet verweerder evenwel inzichtelijk maken op welke wijze hij die beoordeling daadwerkelijk in een concrete zaak heeft verricht. Hierbij is met name van belang het soort vragen dat verweerder heeft gesteld en de wijze waarop hij de antwoorden op die vragen onderling heeft gewogen. Het gaat er hierbij niet alleen om dat verweerder inzichtelijk maakt wat hij niet doet bij het onderzoek naar de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid, maar ook hoe hij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid met inachtneming van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83 wél heeft ingericht.

Bij uitspraak van 15 juni 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:1630) heeft de Afdeling geoordeeld dat verweerder aan de hand van de onderzoeksmethode zoals weergegeven in de Werkinstructie 2015/9 (hierna: WI 2015/9) op een zorgvuldige manier onderzoek doet naar een gestelde seksuele geaardheid, en dat verweerder met de WI 2015/9 voldoende inzichtelijk heeft gemaakt op welke wijze de antwoorden op vragen over een seksuele gerichtheid worden beoordeeld.

9. De rechtbank stelt vast dat het geschil zich toespitst op de vraag of verweerder eisers seksuele geaardheid terecht ongeloofwaardig heeft geacht.

10. Eiser heeft aangevoerd dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, te weten: het feit dat hij Albino is, hij analfabeet is, hij moeite heeft zijn gevoelens onder woorden te brengen, de gehoren niet zijn gevoerd in zijn moedertaal maar in het Engels en zijn Engelse woordenschat zeer beperkt is en zijn medische omstandigheden.

Naar het oordeel van de rechtbank blijkt uit het Medi-First advies, de overgelegde medische stukken en de gehoren, zoals ook eiser aanvoert, dat hij eenvoudige man is en dat de aangevoerde omstandigheden zijn weerslag hebben gehad op zijn verklaringen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in de besluitvorming onvoldoende rekening gehouden met de door eiser aangevoerde omstandigheden. Verweerders overweging dat daar wel voldoende rekening mee is gehouden, omdat tijdens de gehoren korte en duidelijke vragen zijn gesteld en dat de vragen die eiser niet heeft begrepen zijn uitgelegd, leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel. Hieruit blijkt enkel hoe verweerder tijdens de gehoren rekening heeft gehouden met deze omstandigheden, maar verweerder heeft nagelaten te motiveren of en hoe daarmee bij de besluitvorming rekening is gehouden.

De rechtbank stelt vast dat eiser bij een veelvoud van verweerders overwegingen gemotiveerd heeft aangevoerd waarom in zijn ogen te weinig rekening is gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, zoals bij de overwegingen over zijn bewustwordings- en acceptatieproces, dat hij eerder over zijn gestelde homoseksualiteit had kunnen en moeten verklaren en het contact met homoseksuelen in Nederland. Daarbij komt dat verweerder ter zitting heeft aangegeven niet te betwisten dat eiser actief is in de Nederlandse homoseksuele gemeenschap. In het vervolg van deze uitspraak zal de rechtbank haar oordeel aan de hand van een paar in het oog springende overwegingen van verweerder verder toelichten.

11. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser wisselend heeft verklaard over het bewustwordingsproces van zijn gestelde homoseksualiteit. Verweerder heeft in dit kader onder meer verwezen naar de volgende verklaringen uit het rapport aanvullend gehoor van 18 januari 2016.

Hoe oud was u toen u besepte dat u homoseksueel was?
Ik was negen à tien jaar oud.

Was u ook negen of tien jaar oud dat u zich daadwerkelijk realiseerde dat u op jongens viel?
Gewoon alleen het gevoel. Als ik dan samen met die mannen was en ons lichamen raakten elkaar aan dan kreeg ik dat gevoel van binnen.

Hoe oud was u dat u zich echt realiseerde dat u op mannen viel?
Ik begon een echte relatie te krijgen toen ik zeventien of achttien was. Ik begon een relatie met een man te hebben.

Ik herhaal de vraag.
Ik zei al dat ik het gevoel had dat ik negen of tien jaar was.

Gevoel hebben is iets anders dan het realiseren dat u echt op mannen valt. Hoe oud was dit?
Op zeventien of achttienjarige leeftijd realiseerde ik mij echt dat ik zo ben.

Gelet op de verduidelijking van de verklaringen door het doorvragen door de gehoorambtenaar en de samenhang van de verklaringen, mede gelet op de hiervoor genoemde persoonlijke omstandigheden van eiser, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd dat sprake is van wisselende verklaringen op dit punt. Zoals eiser aanvoert en de gehoorambtenaar ook aangeeft is er een verschil tussen een gevoel hebben en realiseren dat je homoseksueel bent.

12. Voorts heeft verweerder overwogen dat eiser niet eenduidig en concreet heeft verklaard over hoe hij dacht dat men achter zijn geaardheid was gekomen. Hieronder worden een aantal verklaringen van eiser hierover tijdens het gehoor opvolgende aanvraag van 17 maart 2015 en het aanvullend gehoor van 18 januari 2016 weergegeven.

Kunt u iets vertellen over die relatie?
We maakten plezier met elkaar, maar niet openlijk voor de andere mensen om te zien.

Bent u ooit betrapt?
Mensen kwamen er later achter. In het begin wisten mensen dat niet, maar later begonnen ze ons te verdenken van iets. Mr. Jude was de enige die het wist. Maar later begonnen ze mij ook te verdenken omdat ik ook vaak bij mr Jude in huis kwam.

U hebt eerder verklaard dat u niets in het openbaar deed. Hoe zouden zij erachter komen?
Zij zouden er wel achterkomen. Zij zouden ons samen zien. Zij zouden ons verdenken. De manier waarop je samen loopt.

Het kan toch ook zo zijn dat jullie vrienden van elkaar zijn. Twee mannen kunnen toch ook samen lopen zonder dat er meteen wordt gedacht dat zij een relatie samen hebben. In Nigeria lopen toch mannen ook samen met elkaar?

Ja, twee mannen kunnen op straat lopen. Soms gedraag je je op een bepaalde manier. Als zij jou met dezelfde persoon samen zien.

Op welke manier liep u dan samen met hem?

Ik weet niet hoe ik het moet omschrijven. Ik kan niet alles wat ik ooit gedaan heb onthouden. Ik heb geen computer in mijn hoofd.

Deed u van alles met hem in het openbaar?

Nee, hoe kunnen wij dingen in het openbaar doen. Wij kunnen in het openbaar geen seks hebben. Dat moeten binnen gebeuren.

Bijvoorbeeld het vasthouden van elkaars handen?

Ja, als wij naar het strand gingen dan deden wij dit.

Nam u daarbij geen risico door hand in hand te lopen?

Ja, soms als wij naar het strand gingen dan gebeurde het gewoon, het was liefde.

Deze verklaringen in samenhang bezien, is de rechtbank van oordeel dat verweerder onvoldoende gemotiveerd heeft dat deze niet eenduidig en concreet zijn. Zoals eiser aanvoert blijkt uit deze verklaringen dat er geen sprake was van seksuele gedragingen in het openbaar, maar leidde men uit het feit dat hij soms hand in hand liep met zijn vriend af dat hij homoseksueel is en dat men uit het feit dat hij vaak bij meneer Jude, van wie bekend was dat hij homoseksueel was, thuis kwam opmaakte dat hij ook homoseksueel was.

13. De rechtbank zal gelet op voorstaande het beroep gegrond verklaren, omdat verweerder naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende gemotiveerd heeft dat de homoseksuele geaardheid van eiser ongeloofwaardig is. De rechtbank zal het bestreden besluit dan ook vernietigen wegens strijd met artikel 3:2 en artikel 3:46 van de Awb. De rechtbank ziet, gelet op de aard van de gebreken, geen aanleiding voor finale geschillenbeslechting. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De overige beroepsgronden behoeven gelet hierop geen bespreking meer.

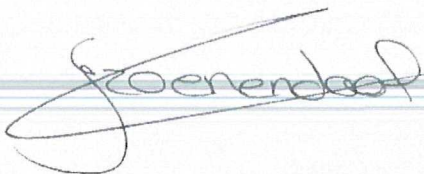
14. De rechtbank acht termen aanwezig om toepassing te geven aan artikel 8:75 van de Awb en verweerder te veroordelen in de door eiser in verband met de behandeling van zijn beroep redelijkerwijs gemaakte proceskosten, welke zijn begroot op € 990,- aan kosten door een derde beroepsmatige verleende rechtsbijstand (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting; wegingsfactor 1 en een waarde per punt van € 495,-). Van andere kosten in dit verband is de rechtbank niet gebleken.

Beslissing

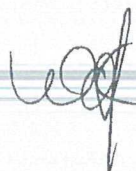
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 8 december 2016;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 990,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.P.C.G. Derksen, rechter, in aanwezigheid van C.M.A. Groenendaal, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op **- 2 OKT. 2017**

griffier

rechter

Afschrift verzonden of digitaal ter beschikking gesteld aan partijen op: **- 2 OKT. 2017**

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending daarvan of na de dag van plaatsing daarvan in het digitale dossier hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.